

ЗИМНИ ОБРЕДИ

Зимният период в патриархалното българско село започва от Димитров ден. "Свети Георги води лятото, а Свети Димитър - зимата." Премето на зимата според народните представи е от 30 ноември /Андре-евден/ до 1 февруари /Трифон Зарезан/.

На Димитровден се освобождават ратаите. Започват да се стягат за зимата. Тогава става и главенето на овчарите и козарите.

МИШИН ДЕН - Най-старата жена замазва огнището с глина, за да се замажат очите и устата на мишките и да не излизат. Когато се маже се казва: "Замазвам на мишките очите и устата". На този ден не се работи, за да "не ни ядат мишките".

ВЪЛЧИТЕ ПРАЗНИЦИ са се празнували седем дни. През тези дни не се впрягат воловете, не се пере, "вълнено не се шие", не се преде, не се тъче, не се плете. Не се работи на мъж никаква дреха, защото се е вярвало, че ако облече такава дреха, ще го изядат вълците. На леху-са се слага под възглавницата завързана ножица, нож, желязо срещу орисниците. Всички ножици в къщата се връзват и се прибират "да не се отваря устата на вълка". Някъде /с. Струпец/ се пекат питки, големи погачи по 2-3 килограма. "В една кошница баба тури питката и сирене на парченца и ша ходи по махалата да раздава, да задъни вълците". "Беригата от огнището баба ша я земи и ша я тури на вратата на коншарата и седи там цяла седмица, през вълчите празници, да се заключват на вълка устата". В с. Бозаджий, вечерта преди вълчите празници, едно от децата в дома започва да пие със затворени очи и "бучка с иглата". По-възрастния го пита: "Какво шиеш", а то отговаря: "На вълка устата". Този диалог се повтаря до три пъти. В с. Коньово жените прекарват на задната поля на сукмана конеш, "за да се зашие на вълка устата".

Счита се, че от **АНДРЕЕВДЕН**, денят нараства "колкучу ино просено зърно". На този ден се вари всичко, което се сее и седи -